

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 360

8 pagini — 15 bani

Miercuri 17 noiembrie 1954

Cît mai multe produse agricole valorificate prin cooperativă

Intr-una din duminici, la căminul cultural din comuna Otelec, lume multă ca de obicei. Spectatorii, țărani muncitori romini și maghiari. În satul acesta de prin părțile Timișoarei, viețuiesc în bună înțelegere și frăție romini și maghiari.

Unul din învățătorii satului a conferențiat în aceea duminică despre schimbul dintre oraș și sat. Publicul asculta cu multă luare aminte. Învățătorul a arătat numai în parte despre unele înfăptuiri petrecute în sat datorită sprijinului dat de clasă muncitoare, de statul nostru democrat-popular. Vorbitorul a amintit despre stația de radioficare, școala cu 7 clase, gospodăria colectivă, cooperativa satului mereu plină de mărfuri, recoltele din ce în ce mai mari pe care le smulg țărani muncitori pămîntului. Conferențiarul a îndemnat pe țărani muncitori să răspundă cu dragoste ajutorului ce li se dă, trimițînd prin cooperativă, la oraș, produsele care le prisosesc.

Conferința amintită ca și alte discuții purtate în sat de comuniști, deputați, lucrători ai cooperației și activiști culturali au lămurit pe țărani muncitori din Otelec despre însemnătatea stringerii legăturii economice a satului cu orașul. Ei au înțeles că vinzînd prin cooperativă prisosul de produse, încheind contracte pentru îngrășarea și vînzarea de animale, fac mai trainică alianța dintre clasă muncitoare și țărănimea muncitoare. Această muncă politică a dat bune rezultate. Numai într-o perioadă de 20 zile, prin cooperativă s-au achiziționat peste 13.300 kg. cereale, 15.700 kg. floarea soarelui, 39.000 kg. legume și s-au încheiat contracte cu țărani muncitori pentru 36 vite și 24 porci.

Asemenea cooperativei din Otelec sînt sute de cooperative din țara noastră care își fac un punct de cinste în a achiziționa cît mai multe produse agricole prin valorificări și contractări. Lucrătorii cooperativei din comuna Grojdibodu, raionul Corabia, îndeplinesc, pînă de curînd, peste 90 la sută din planul anual de achiziții.

Acolo însă unde munca de achiziții este făcută în

mod birocratic sau lăsată să se desfășoare „de la sine”, rezultatele sînt din cele mai slabe. Moleșeala și tărăgănarea lovesc în inși interesele țărănimii muncitoare. Așa stau lucrurile în multe cooperative din regiunea Stalin.

Țărani muncitori au numai de cîștigat vinzîndu-și produsele prin cooperative. Măsurile prevăzute de plenary C.C. al P.M.R. din august 1953 aduc mari avantaje celor care-și valorifică produsele prin cooperative. Producătorii agricoli s-au convins în mod practic de avantajele însemnate de care se bucură încheind contracte cu organele de stat și cooperative. De pildă, Ion Mărgineanu din comuna Nocrich, raionul Agnita, a contractat doi boi, care la predare au cîntărit 1.820 kg., deci vite extra-grase. Suma pe care a primit-o s-a ridicat la 9.828 lei. Pe lingă suma aceasta, el a putut să-și cumpere la preț oficial 4 kg. talpă, 7 fuse de piele, 4.500 kg. bumbac și alte mărfuri ce se vînd prin comerțul de întîmpinare. De asemenea, Ion Mărgineanu a fost scutit de a preda la colectare 137 kg. carne și 250 kg. porumb.

Încheind contracte cu organele de stat și cooperative, producătorii agricoli au datoria să îndeplinească întocmai prevederile con-

tractului. Nerespectînd termenele de predare, de calitate și cantitate, producătorii agricoli își pricinuesc lor pagube, stînjenesc buna aprovizionare cu alimente a oamenilor muncii de la oraș, lipsesc industria alimentară de materia primă necesară.

În următorii 2-3 ani, așa cum se prevede și în proiectul de Directive al partidului, spre sate vor porni 10.000 tractoare, peste 9.200 felurite mașini și unelte, 500.000 tone îngrășăminte minerale. Bună parte din mărfurile de consum popular produse în număr tot mai mare de industria ușoară va lua drumul cooperativei satești. Așa dar, partidul și guvernul poartă o deosebită grijă țărănimii muncitoare.

Primind ajutor frățesc și neîncetat din partea clasei muncitoare, se cade ca la rîndul lor și țărani muncitori să răspundă cu aceeași frățescă dragoste. Trimițînd orașului cît mai multe produse agricole prin cooperative, ajutăm la buna aprovizionare a oamenilor muncii din uzine și instituții, a studenților, elevilor, ostașilor, asigurăm industriei materia primă necesară. Lărgînd schimbul cu orașul, întărim alianța între clasă muncitoare și țărănimea muncitoare, sporim puterea economică a statului.

Citiți în pagina 3-a

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țărănimii muncitoare.

Citiți în pagina 7-a articolul:

Pentru o Europă unită, pentru pacea lumii.

DIN SATELE PATRIEI NOASTRE

Achiziții de fructe

În satele și comunele patriei noastre tot mai mulți țărani muncitori valorifică prin cooperativă produsele lor. Astfel, la cooperativa din comuna Pestișani, raionul Tg. Jiu, planul de achiziții la produsele agro-alimentare a fost realizat pînă la sfîrșitul lunii octombrie în proporție de 180 la sută. De asemeni, au mai fost achiziționate peste plan 2.500 kg. nuci, 1.700

kg. castane și diferite alte fructe în valoare de 12.000 lei.

Printre primii țărani muncitori care și-au valorificat prin cooperativă surplusul de fructe se numără și Vlădulescu Ion, care a vîndut cooperativei 60 kg. gutui și 40 kg. nuci, Elena Grigore 180 kg. gutui, Ion Daminescu 70 kg. nuci, Moisilă Ion 130 kg. nuci și Gîlviu Gh. 60 kg. castane.

Noi magazine la sate

De la o bucată de vreme, cooperativa din comuna Dărmănești, raionul Moinești, era tot mai vizitată de țărani muncitori care cumpărau diferite mărfuri trebuincioase în gospodăriile lor. Aglomerația era mare. Vinzătorii abia puteau face față muncii.

Văzînd aceasta, tovarășul Ababei Nicolae, președintele cooperativei, a ținut ședință cu membrii consiliului de conducere,

în care s-au luat măsuri de îndreptare. Mulți au propus să înființeze noi magazine satești și în satele componente. În scurt timp după ședință s-a trecut la fapte. Azi, în satele Păgubeni și Dărmăneasca funcționează două magazine ale cooperativei satești. De asemeni, și în satul Plopu s-a deschis de curînd o nouă secție a cooperativei.

Tănase Gheorghe
corespondent

La căminul cultural din Spătărei, în pragul iernii

Înimoasă este direcția căminului cultural din Spătărei, tovarășa Stela Bleau. Pentru munca sa pilduitoare a fost decorată cu Medalia Muncii. A

făcut din vreme, împreună cu ceilalți activiști culturali, cu utemiștii, delegatele de femei, etc., tot ceea ce trebuie pentru ca zilele de iarnă să găsească biblioteca și căminul lor cultural gata pentru desfășurarea unei bogate activități cultural-artistice.

Statul popular comunal s-a îngrijit de lemnele pentru foc și materialele necesare reparațiilor și curățeniei căminului cultural și bibliotecii.

Din fondurile extrabugetare s-au cumpărat pentru bibliotecă, patru lămpi.

Activitatea de iarnă a și început la acest cămin de frunte al raionului Alexandria. Atît la cele patru cercuri de citit cît și la cercul agrotehnic numărul celor care le frecventează a crescut.

Și viața cultural-artistică din Spătărei e mereu mai vie, mereu mai bogată. Cercul prietenilor căminului cultural, ai bibliotecii, se lărgeste pe zi ce trece deoarece aici își petrec ei ceasuri plăcute și folositoare.

M. Modreanu

Pe scena căminului cultural

Poate flăcăii și fetele din echipa de dansuri a comunei Viștea, regiunea Stalin, cînd joacă dansul cu tema „Bătutul fierului” se gîndesc că trebuie să amintească tuturor obiceiul de-a bate fierul cînd e cald, ca semn al stăruinții în muncă, al executării muncilor la timpul potrivit și după regulile științifice.

Contractări de lapte cu cooperativa

Zi neguroasă de toamnă. În Găloganu, raionul Focșani, forșata satului începu mai devreme ca de obicei. Pe ulițe trec pîlcuri, pîlcuri de copii, minînd vacile la cîreadă. La cooperativă obtoanele s-au dat de-o parte. Azi oînzătorul a deschis mai de dimineață. Pe cărările zvîntate de lingă gard vin oameni și femei încoșmănați în bunde și haine de dimie.

— neala.

— Bună.

Și Dumitru Moldoveanu întîlnindu-se cu Ion M. Spătaru, se îndreptară către cooperativă. În ușa ei dădură de Dumitru Coviltir, care ducea în brațe niște pachete și o pereche de bocanci.

— Bre omule, da' ai luat toată cooperativa!.. Și cît lapte ai dat?

— 200 litri.

— A, păi ne-ai întrecut. Noi numai cîte 100 am contractat.

— Dați și voi mai mult — zise Dumitru Coviltir cu mîndrie. Apoi porni spre casă, bucuros de roadele contractării laptelui prin cooperativă.

Exemplul deputatului

Vintul smucea pinza steagurilor roșii și tricolore, făcînd-o să fluture ca niște aripi. Afișele lipite pe garduri chemau cetățenii din Țigmandru, raionul Sighișoara, la alegeri. Atunci, într-o circumscripție a comunei era candidat și tovarășul Müller Mihai, pe care țărani muncitori l-au propus, fiindcă îl știau muncitor, și în fruntea tuturor măsurilor noi care se luau în sat. Îl știau exemplul de hărnicie. Au trecut alegerile și Müller a devenit deputat. Deputatul Müller a rămas același om de acțiune, de înțelegere și de pildă tuturor sătenilor cînd se întreprinde ceva nou. A rămas omul care se achită de toate îndatoririle față de popor, față de cei ce l-au ales. În toamna aceasta însămințările s-au început mai devreme, desfășurîndu-se cu un zor mai mare ca oricînd. Müller a început primul și a terminat tot primul însămințările. Cînd țărani muncitori duceau produsele datorate statului, deputatul Müller se afla în fruntea achitării cotelor.

Intr-o zi, la cooperativa din sat se striseseră săteni mulți vorbind despre creșterea și contractarea animalelor cu cooperativa. Și deputatul era de față, contractînd un porc și un vițel. Porcul predat după aceea a avut 140 kg., iar vițelul 192, fapt pentru care i s-a scutit o parte din cota de cereale, primind o sumă de bani, bumbac, talpă și alte produse industriale.

Müller Mihai își iubește mult patria și dorește s-o vadă mai bogată și înfloritoare. În Republica Populară Romînă, el, om al muncii, de naționalitate germană se bucură din plin, alături de țărani muncitori romîni, de largi drepturi și libertăți. Mîndria de a fi deputat este una din cînstirile ce i s-au dat de către puterea populară. Deputatul este mereu exemplu pentru săteni care l-au ales, neuitîndu-și îndatoririle niciodată.

M. Grigoriu
corespondent

Vrednici oameni sînt colectivisti din Turnișor, raionul Sibiu. Toată ziua n-au astîmpăr. Porumbul, sfecla de zahăr și alte culturi le-au cules de mult. Au umplut magaziiile și pătulele de roade bogate. În curînd fiecare își va primi răsplata după zilele-muncă lucrate în gospodărie. A-

Pregătesc pămîntul pentru însămințările de primăvară

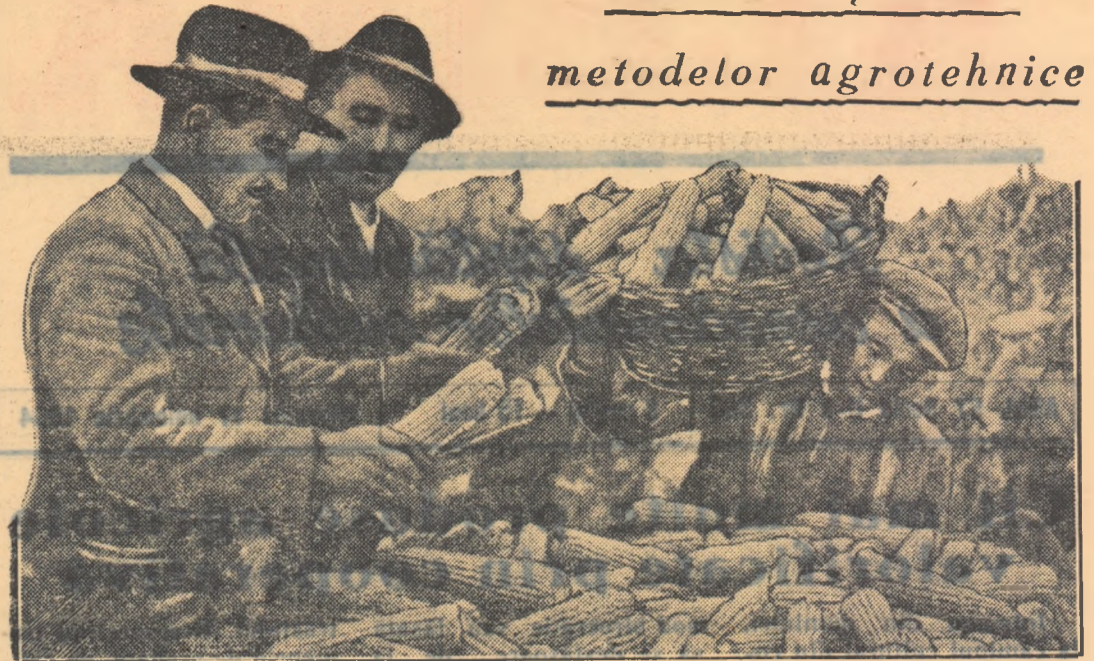
cum mulți colectiviști se ocupă cu repararea grajdurilor, pentru ca vitele lor să ierneze cît mai bine. Alții au ieșit cu atelajele la cîmp. Pregătesc pămîntul pentru însămințările de pri-

măvară, alături de cele două tractoare de la S.M.T. Ce bucuroși sînt tractoriștii Fănea Dumitru și Hoprich Ioan. În cîteva zile ei au ogorît împreună cu atelajele conduse de colectiviști

Beer Andrei, Schian Ioaneș, Leonbaker Matei și alții, 55 hectare. Lîngă această tarla se întind cele 90 hectare însămințate cu grîu și orz de toamnă. Grîul pus în pămînt cu mașinile a răsărit des ca peria.

Micu Nicolae
corespondent

Roadele aplicării metodelor agrotehnice

...Niște drugi sunători par știuleții din mîinile brigadierului Anton Vinze și ale lui Ion Peter, președintele gospodăriei „M. I. Kalinin” din comuna Recaș, regiunea Timișoara.

E parcă prea puțin spus că munca e brătară de aur. Mai ales cînd te gîndești că la gospodăria colectivă din Recaș s-a scos o recoltă de 6.300 kg porumb la hectar. Zeci de mii de știuleți aurii, scoși parcă din vreo comoară îngropată de strămoși undeva în adîncul pămîntului pe care ei au răbdat cîndva bi-ciul și foamea. Iar la scoaterea acestei comori, metodele agrotehnice și-au dat partea lor importantă de ajutor.

La expoziția zootehnică din Botoșani

Deschisă de curînd expoziția zootehnică din Botoșani se bucură de un nespus succes. Din toate colțurile regiunii Suceava vin aici oameni ai muncii de pe ogoare ca să învețe din experiența celor fruntași în creșterea de animale.

La această expoziție sînt prezentate multe din animalele livrate oficiilor O.R.A.C.A. de către colectivității, întovărășiții și țărani muncitori din regiune, care au încheiat contracte pentru creșterea și îngrijirea animalelor. Iar contractanții nu pierd nici aici prilejul de a discuta cu vizitatorii despre felul

cum obțin ei rezultate frumoase, despre răsplata pe care le-o dă statul. Așa, de pildă, țărancă muncitoare Maria Cantemir din comuna Mihăilești, raionul Trușești, își spune oricînd bucuroasă:

— Cînd am încheiat contractul, bouleanul pe care-l vedeți avea 490 kg. Acum, după 6 luni, el cîntărește 650 kg. Potrivit contractului, am primit 3.294 lei. Cu un sfert din această sumă am putut să-mi cumpăr la prețuri avantajoase, diferite mărfuri prin comerțul de întîmpinare. Totodată, am beneficiat de reducerea cotelor de carne

și porumb pe care le datoram statului.

În afara vitelor expuse de un număr de peste 80 producători, în expoziție se mai pot vedea mărfuri special destinate contractanților de animale, precum și mărfuri puse la îndemîna țărănilor muncitori prin comerțul de întîmpinare.

O mare însușețire a fost însă la expoziție în ziua împărțirii premiilor contractanților care au obținut cele mai mari sporuri de greutate la animalele îngrijite. Țăranul muncitor Pavel Bondar din comuna Moldavița, raionul Cimpulung, a primit o semănătoare de porumb, iar colectivității din satul Ju-rești, raionul Trușești, au cîpătat o vînturătoare.

Văzînd avantajele de care se bucură cei care au încheiat contracte pentru creșterea animalelor, peste 100 vizitatori au încheiat pe loc contracte pentru creșterea și îngrijirea de animale, la biroul special instalat în cadrul expoziției.

C. BANU

munei și pentru a mări belșugul de bucate din casele lor.

Și iacă-asa în ziua de 17 octombrie în comuna Borlești, din raionul Buhuși, a luat ființă prima întovărășire cu numele „Destelenirea” cu 38 familii. Președinte a fost ales vrednicul gospodar Vasile Țurcan. La început unii gospodari ca Ion și Gheorghe Codari mai stăteau la îndoială. Dar cînd au văzut că tractoarele încep să destelenească pămîntul să tragă brazde adînci, s-au hotărît să se întovărășească și ei cu ceilalți.

Brazdele acestea adînci pe care le priveam erau ale întovărășiților. În primăvară ei vor semăna pe ele porumb în cuiubri așezate în patrat. Astfel își temeinicesc borleștenii calea obținerii unor recolte bogate.

Doina Ilescu
Veronica Drăgușanu

Ziua era minunată. Soarele darnic, așa cum nu mai fusese de multă vreme, lumina cu razele sale argintii, dealurile și casele. Pe o tarla întinsă de aproape 30 ha. se înșiruiau brazde lucii de pămînt proaspăt arat.

„...Pe aici au lucrat cu hărnicie tractoriștii de la S.M.T. Podoleni” — ne spuse un flăcău. Am aflat că-i Alexandru Florea, secretarul U.T.M.-ului din comuna Borlești, în hotarul căreia ne găseam. Apoi încep să ne istorisească — fără să apucăm noi a-l îndemna la vorbă — povestea pămîntului din „Poiana Mărului”.

— Eram un țînc atunci cînd am aflat de la bunici că aproape tot pămîntul, colinele, codrii și toate bogățiile comunei noastre se aflau în mîinile unor boieri hrăpăreți. Iar oamenii nevoiași nu aveau nici măcar unde să-și ducă cele cîteva

vite la păscut. S-a îndurat atunci stăpînirea, mai mult din teamă de răzvrătire decît din omenie, să dea în folosință celor mai săraci săteni pămîntul acesta din „Poiana Mărului”. Dar vitelor deabia le ajungea hrana. Deh! Celelalte întinderi mari de pășune trebuiau să hrănească numai vitele boierilor.

Tinărul se opri din povestit. Apoi aruncîndu-și privirea în vale, peste satul său, continuă să ne istorisească cu un glas mai plin de viață.

— Intr-o bună zi ne-am adunat colo-n vale la cîminul cultural, să vedem cum putem da viață în comuna noastră marelui prevederi ale Directivelor. Mulți țărani mun-

citori au luat în acea zi cuvîntul și au arătat că pe colinele noastre se pot planta pomi roditori și viță de vie, de asemenea, că se pot desteleni pămînturile nefolosite pentru a se obține și mai multe roade... Zile în șir s-a vorbit în sat despre aceasta. Și iată că de curînd deputații Dumitru Anțărt, Nicolae Trifan și alții au hotărît să convingă pe toți cei ce aveau pășune în „Poiana Mărului” s-o destelenească. Aceasta pentru că vitele lor pot paște cît vor din celelalte pășuni de pe întinsele coline din comuna Borlești. Iar pămîntul din „Poiana Mărului” neted ca-n palmă, poate fi folosit pentru creșterea suprafeței arabile a co-

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țărănimii muncitoare

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, analizând situația aprovizionării țărănilor muncitori cu material lemnos pentru satisfacerea nevoilor lor gospodărești, constată că volumul de material lemnos și de alte materiale de construcții ce s-au dat țărănimii muncitoare pentru nevoile gospodărești au crescut din an în an.

Față de sarcinile ce decurg din proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, aprovizionarea țărănimii muncitoare cu material lemnos necesar construcțiilor gospodărești ale colectivităților, întovărășirilor și țărănilor muncitori cu gospodării agricole individuale este încă nesatisfăcătoare.

În vederea sprijinirii țărănimii muncitoare pentru obținerea de recolte cât mai mari și pentru dezvoltarea creșterii animalelor este necesar a se da țărănimii muncitoare posibilitatea de a-și procura material lemnos pentru construcții gospodărești; o mai mare grijă trebuie acordată tinerilor căsătoriți de la sate (însurăței) pentru întemeierea de gospodării. De asemenea, trebuie create resurse locale de material lemnos, necesar lucrărilor de interes obștesc al comunelor.

În scopul acesta este necesar ca unele din acele păduri sau parcele de păduri — trecute în patrimoniul statului după 1948 — din regiunile de șes și de dealuri, care prin structură și poziția lor nu constituie masive păduroase de importanță industrială și care pot fi îngrijite și exploatare cu posibilități locale, să fie date în administrarea și gospodărirea comunelor situate în apropierea acestor păduri.

Având în vedere cele de mai sus, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

Hotărâse:

1. Se dă în administrarea și gospodărirea comunelor pentru folosința țărănilor muncitori, din fondul forestier al statului, o suprafață de circa 550.000 hectare pădure. Materialul lemnos rezultat din exploatarea acestor păduri va fi folosit pentru nevoile gospodărești ale țărănilor muncitori, precum și pentru unele nevoi obștesc ale comunelor.

Pădurile comunale se constituie din pădurile sau parcelele de păduri care au format proprietăți în suprafață până la 20 hectare și care au intrat în patrimoniul forestier al statului după anul 1948.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cu aprobarea Consiliului de Miniștri, poate să atribuie trupuri de păduri în suprafață de maximum 50 hectare, depărtate de masivele forestiere mari și care din punct de vedere economic pot fi mai bine gospodărite, exploatare și refăcute de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii va stabili, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, trupurile și parcelele de pădure ce vor fi atribuite comunelor; delimitarea pe teren a acestora se va termina până la data de 1 mai 1955.

2. Pădurile date în administrarea și gospodărirea comunelor sînt supuse regimului de gospodărire silvică, conform legilor în vigoare. Ele se gospodăresc de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale prin comitete de gospodărire a fondului silvic comunal, alese de adunarea generală a țărănilor muncitori din comuna respectivă.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal, prin, comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, va lua în primire din partea organelor silvice locale, suprafețele de pădure destinate pentru folosința obștescă a țărănilor

muncitori și le va gospodări conform regulilor silvice în vigoare, sub îndrumarea și controlul tehnic al organelor silvice locale.

3. Comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal împreună cu organele silvice locale vor delimita anual, din pădurile de folosință comunală, parchetele destinate exploatarei, vor întocmi actele de punere în valoare, pe care le vor supune spre aprobare comitetului executiv al sfatului popular comunal și le vor aduce la cunoștința țărănilor muncitori din comună.

La stabilirea cotelor anuale de tăiere se va avea în vedere asigurarea continuității exploatarei pădurii în viitor.

Exploatarea scosul și transportul materialelor lemnoase se vor face cu respectarea regulilor silvice în vigoare.

Repartizarea cantității de material lemnos pentru nevoile gospodărești ale țărănilor muncitori și nevoile obștesc ale comunelor se va face de către comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, cu aprobarea comitetului executiv al sfatului popular comunal.

La repartizarea masei lemnoase vor avea înfietate țărăni muncitori care au avut păduri trecute în patrimoniul statului după anul 1948.

Femeile văduve, copiii orfani, bătrînii și alții, a căror ajutorare va fi hotărîită de adunarea țărănilor muncitori vor primi material lemnos, tăiat și transportat cu sprijinul țărănilor muncitori din comună.

Îngrijirea, refacerea și baza pădurii comunale se vor face prin contribuția în bani sau în muncă a țărănilor muncitori care beneficiază de prevederile prezentei Hotărîri.

Contribuțiile vor fi stabilite de adunarea generală a țărănilor muncitori. Țărăni muncitori care au avut păduri ce au fost trecute în patrimoniul statului după anul 1948 sînt scutiți de contribuția în bani.

4. Comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal lucrează sub îndrumarea și controlul comitetului executiv al sfatului popular comunal, cărui a fi va prezenta dări de seamă.

De asemenea, comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal va prezenta semestrial dare de seamă în fața adunării generale a țărănilor muncitori din comună asupra activității depuse pentru gospodărirea pădurii.

La adunarea generală din al doilea semestru al fiecărui an va avea loc și alegerea comitetului de gospodărire a fondului silvic comunal.

5. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale răspund pentru buna gospodărire a pădurilor comunale.

6. Lucrările de împădurire se vor face potrivit planului tehnic întocmit de organele silvice în colaborare cu comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal și sub îndrumarea tehnică a ocoalelor silvice, care vor asigura, contra plată, materialul de împădurire necesar. Planul de împădurire va fi supus aprobării comitetului executiv al sfatului popular comunal.

7. Transportul materialelor lemnoase ce fac obiectul prezentei Hotărîri se face potrivit prevederilor Decretului nr 201/1953 privind circulația materialului lemnos.

8. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal vor combate, cu ajutorul țărănilor muncitori, încălcările prevederilor prezentei Hotărîri, a regulilor silvice și a măsurilor stabilite de adunarea generală a țărănilor muncitori.

9. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va prezenta Consiliului de Miniștri, pînă la data de 1 ianuarie 1955, proiectul de regulament pentru administrarea și gospodărirea pădurilor de folosință comunală.

10. Pentru aprovizionarea cu materiale lemnoase a țărănimii muncitoare pe anul 1955, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, prin comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal vor prelua spre tăiere de la ocoalele silvice parchetele puse în valoare și care se vor mai pune în valoare pînă la data de 15 decembrie 1954. Aceste parchete vor fi atribuite din suprafețele ce vor constitui pădurile de folosință comunală.

Predarea parchetelor se va face în cursul lunilor noiembrie și decembrie 1954.

★

11. Se vînd din pădurile statului, țărănilor muncitori:

a) Resturile de exploatare, inclusiv arborii părăsiți în parchete (în picioare sau doborîți) de către unitățile de exploatare ale Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Centrocop și ale sfaturilor populare regionale;

b) Buturile, crăcile, zoburile din toate parchetele exploatare sau în curs de exploatare ale unităților arătate mai sus;

c) Produsele lemnoase rezultate de pe pășunile împădurite, prin aplicarea prevederilor amenajamentelor silvo-pastorale sau a studiilor de transformare, în cazurile cînd nu sînt întocmite asemenea amenajamente;

d) Materialele rezultate din curățirea izlazurilor de vegetație lemnoasă, cu excepția celor de pe terenurile supuse eroziunii, pe care tăierile sînt interzise. Fondurile rezultate vor fi utilizate pentru întreținerea izlazurilor comunale.

12. Aceste materiale se vor vinde țărănilor muncitori de către unitățile de exploatare, pe bază de tabele întocmite de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale.

★

13. Plantațiile aflate pe terenurile gospodăriilor agricole colective se lasă în folosința acestora și vor fi exploatare cu respectarea regulilor silvice.

Se lasă în folosința personală a țărănilor muncitori plantațiile mici și izolate, aflate pe terenurile lor agricole, cît și plantațiile aflate la capetele terenurilor lor agricole, dacă aceste plantații nu formează corp comun cu pădurile statului.

14. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va ajuta, prin îndrumări tehnice și material săditor din pepinierele statului, pe țărăni muncitori, pentru punerea în valoare a terenurilor lor degradate.

★

15. Comitetele regionale și raionale de partid, precum și organizațiile de bază satești vor trebui să desfășoare o temeinică muncă politică pentru lămurirea maselor de țărani muncitori asupra importanței acestei Hotărîri, care are drept scop întărirea economică a gospodăriilor țărănilor muncitori și îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de viață.

16. O atenție deosebită vor trebui să acorde organele și organizațiile de partid formării comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal. În aceste comitete trebuie să fie aleși țărani muncitori cu spirit gospodăresc și care se bucură de încrederea maselor de țărani.

Organele și organizațiile de partid trebuie să îndrume în mod permanent activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare și a comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal în ce privește repartizarea materialului lemnos, respectarea regulilor silvice și efectuarea la timp a lucrărilor de refacere a fondului silvic comunal.

Președintele Consiliului de Miniștri
al R.P.R.,
GH. GHEORGHIU-DEJ

Prim secretar al Comitetului Central
al P.M.R.,
GHEORGHE APOSTOL

O uliță întreagă

Povestire de Petru Vintilă

A ieșit de la ședință târziu. În urechi încă îi sunau cuvintele lui Ilie Cojocaru: „Ați văzut tovarăși, Marin Anghel a lucrat bine. Nu-i casă din ulița lui care să nu fi iscălit a-deziunea la asociația cultivatorilor de bumbac”. L-a lăudat carevasă-zică. A lucrat bine. Ziceau unii: Aa! Marin Anghel? Și gîndeau: dă-l încolo! Nu știe nimic. Nici n-are pămînt. N-a avut pămînt. Boierii nu i-au dat pămînt nici în '20, după „primul”. Așa zicea el războiului dintii: „primul”. Nici după. A căpătat pămînt abia în '45. A

între toți, știut lucru este că Marin Anghel este cel mai priceput la bumbac. Ca un agronom. Pe el să-l întreb cum e cu prășitul la bumbac, cum e cu ciupitul, că te-nvață ca la școală. Deștept om Marin Anghel. De-aia cînd a-nceput acum vreo nu știu cite săptămîni să umble ideea prin sat cu asociația de producție agricolă pentru bumbac, Marin Anghel a fost cel dintii care a zis: eu mă înscriu în ea. A adus și pe alții. O uliță întreagă, cum

Primit trei hectare, că la Vaduri s-a găsit pămînt mult. Ani de zile, poate din buncii și părinții lui s-a adunat în el și-a crescut o dragoste fără margini pentru muncă. În '45 toamna cînd a semănat întiul ogor cu grîu parc-a fost alt om. Pleca dimineața pe cîmp și, cu treabă ori fără, se înturna abia noaptea târziu. De la grîu a trecut, în anii care-au urmat, la porumb și la floarea soarelui, la sfeclă și la tutun, la secară și la ovăz. Cînd s-a adus bumbacul și la ei în comună, el a fost cel dintii care s-a înscris pentru sămîntă. Și dacă vreme îndelungată pînă atunci nu-l lua lumea-n seamă, acu' de vreo opt ani încoace, Marin Anghel a ajuns ca un socotitor, ori ca un agent agricol. Așa-l ține lumea la preț bun. Acu' dacă zice el o vorbă, să știi că așa-i cum spune el. Zicea Jumea: „Ce bumbac bre, că n-or crește izmenele și cămășile pe pămîntul nostru! Bumbacul are țara lui, unde-i ploaia la vreme și căldură multă”.

Dar Marin Anghel tot a pus bumbac. Întii ca pe-o floare, în grădinița de lîngă casă. Nu s-a făcut. L-a pus prea des, a aflat Anghel dintr-o broșură și l-a semănat mai rar. Nici a doua oară nu s-au făcut decît vreo citeva flori mici și pipernicte, parcă nu era bumbac, ci puf de păpădie. Dar Anghel tot nu s-a lăsat. A aflat că mai spre Călărași, către Dunăre, s-a făcut bumbac întocmai ca-n țările calde. Și-a scris la o gazetă din București: „Stimați tovarăși, aș vrea să citesc un articol despre cultura bumbacului. Faceți bine domniile voastre și publicați un asemenea articol, să-mi fie spre învățătură și bună știință”. Gazeta ceea a publicat articolul. Dar nu așa, oricum, ci scriind în capul ziarului: „Publicăm acest articol la cererea tovarășului Marin Anghel, țaran muncitor din comuna Vaduri, raionul Călmățui, regiunea Galați”. Așa a apărut. Și Marin Anghel l-a citit. Adică nu l-a citit. L-a învățat pe de rost, ca pe-o lecție de școală. Și-a izbutit cu bumbacul. După el s-au luat și alții. Vreo trei sute de familii din Vaduri cultivă bumbac. Unii mai bine, alții mai slab. Dar

zice tovarășul Ilie Cojocaru, secretarul organizației de bază din Vaduri.

Dar nu-s tocmai o uliță întreagă. Ar fi ea așa, dacă s-ar fi scris și alde Zamfir Postolache. Dar el nu s-a scris. S-a dus Marin Anghel și la el.

— Mă, Zamfire, ai uitat, bre, cînd au venit perceptorii cu toba și-au găsit în toată căsuța ta numai o singură cămașă și-un cearșaf? Ai uitat că ți le-au luat?

— Aia a fost la burghezi, Marine. Acuma pun bumbac, iau bani și pînză, iau sodă și porumb. Dar nu mă bag în asociație. Ce folos să caut? Că am destul, mulțumesc domnului. Nu mă lăcomesc la mai mult.

— Nu vrei să scoți rod mai mare? îl întrebă Marin.

— Parcă la asociație-l scot?

— Îl scoți mă, că lucrăm cu tractoare, cu sămîntă „elită”, cu „chimice”. Asta-i!

— Îl scot și singur. De ce să lucrez și pentru alții care-s mai leneși?

Cu toți s-a înțeles mai ușor, numai cu Zamfir nu s-a putut înțelege. Și parcă-i părea rău, ca de-un prieten, de-o rubedenie ajunsă la rău.

La aceste lucruri se gîndea Marin Anghel în seara târzie cînd ieși de la ședință și porni către casă. Ajunse la colțul de unde trebuia să cotească pe ulița sa. Era întuneric să-ți bagî degetele-n ochi. Și numai ce se pomeni odată că strigă un glas gros, de om speriat:

— Arde-l, Radule! El e!

Și buf! Un pumn îi căzu în spate. Apoi alt pumn. Marin Anghel n-avea nici măcar un băț la el. Se lipi cu spatele de uluca lui Zamfir.

— Care sînteți acolo, mă? Ce dracu' faceți? întrebă un glas.

Zamfir ieși în prag, mirat. Cel doi necunoscuți care săriseră asupra lui Marin, fugiră în josul uliței, către țarină. Se făcură nevăzuți. Numai pămîntul s-auzea bubuind sub picioarele lor repezi ca vîntul.

Zamfir veni pînă la ulucă și iar întrebă:

— Care fuseși bătut, mă? Ori tot pentru fete vă mai omoară domnu' dracu'?

Marin Anghel dete răspuns:

— Eu sînt, Marin. Dădură în mine. Uf, că n-am putut lua un semn, măcar o căciulă, să-l fi aflat cine sînt!

Ieși în prag și nevasta lui Zamfir și întrebă speriată:

— Ori nu se bătu Mitru cu cineva?

Zamfir nu răspunse neveste-si, ci lipindu-și fața de uluci, îi spuse lui Marin:

— Ei, Marine, iată că văzuși și singur. Nu-i mai bine să stai în ograda ta? Cu mine n-are nimeni nimic.

Marin plecă fără să-i dea răspuns. Îi venea să plîngă de ciudă. A doua zi, parcă nici nu-i ardea să se scoale de pe laviță. Parcă se rușina. Nevastă-sa habar n-avea ce se întimplase. Credea că-i beteag. Îl și întrebuse:

— Ori nu te scoli, bărbate?

— Ba mă scol — spuse el, neavînd încotro.

Se îmbracă. Tocmai își încheia bumbii caputului, cînd se trezi cu Zamfir.

— 'neața, Marine — spuse omul.

Marin roși, neștiind ce să-i răspundă. Abia îngăimă citeva vorbe neînțelese. Zamfir se așeză pe-un scaunel lîngă ușă.

Intr-un târziu, vorbi:

— Auzi, Marine, vreau să-ți spun o vorbă.

— Spune.

— Dar nu așa. Numai între patru ochi, — și-i făcu semn că nu poate începe din pricina femeii.

— Du-te nevastă pînă afară... Te chemăm noi cînd o fi...

Femeia ieși. Zamfir iar stătu întunecat și tăcut, morfolindu-și căciula.

— Hai, nu începi odată? Ori te-ai gîndit la asociație?

— M-am gîndit la asociație.

— Bravo, mă, cine-a zis că tu n-ai cap isteț?

— Marine, poți să ne judeci ca pe hoții de cai, dar mă cunoști, eu nu-s omul cela să ridic mîna asupra unui semen al meu. Nici nu-s

fricos. Să nu crezi că venii la tine de frică.

— Ce frică Zamfire? Lasă... adu mai bine vorbă către asociație.

— Asociația... las-o că ajungem noi și la ea. Dar vreau să-ți spun altceva.

— Ce anume?

— Am aflat cine-a sărit la tine aseară...

— Ce zici!?

— Da, am aflat. Al lui Duda. A fost și Mitru cu el.

— Fi-tu?

— El. Cum plecaseși tu, la vreau ceas, iată că se întoarce Mitru acasă. Zice: i-am arătat noi asociație! Cui mă? Lui nea Marin! Mi s-a făcut negru înaintea ochilor. Am vrut să-l bat. I-am tras vreo citeva, dar a sărit mamă-sa. Vreo trei ceasuri, pînă după miezul nopții l-am tot dăscălit: tu să sari la un om, ca un lup turbat? Tu mă? Copilul lui Zamfir Postolache? Vina, măi Marine, a fost și-a mea. Că m-am ținut contra la asociație. Și el, prostul, a zis că-mi stă într-ajutor. Acuma faci ce crezi tu. Poți să-l pîrăști la Miliție.

— De ce să-l pîrăsc? Ai venit, mi-ai spus...

— Marine m-am gîndit toată noaptea la tine. Acu' Mitru n-a dat să te ucidă. Nu s-a gîndit păcătoșul la asta. Dar eu am stat și-am socotit: iată, ai umblat să lămurești oamenii. N-ai pregetat să pierzi vremea, să umbli de la om la om. Ai fost de citeva ori și la mine. Nu te-am înțeles. N-am vrut să te înțeleg. Și mi-am adus aminte, că în '45, doară era gata să te ucidă unul din copiii boierului Pandelescu. N-a tras cu arma după tine? Și m-am gîndit. Am căpătat și eu pămînt atunci. Și tu puteai să mori cu obrazul în pămîntul pentru împărțirea căruia luptai. Ai fi murit carevasă-zică și pentru mine. Ca să trăiesc eu, și femeia mea. Și copilul meu — Mitru. Toată noaptea m-am perpelit. Mi-am amintit și de foștii perceptorii. Cînd mi-au luat cămașa de pe mine. Și cearșaful. Ai dreptate, Marine. Nu se cade să mă înuci ca viezurele în vizuina mea. D-aia venii cu noaptea-n cap la tine. Să mă scriu și eu în asociație. I-am spus și lui Mitru. Are să vină și el, să-ți ceară iertare. A plîns ca un copil.

Urare de nuntă

Dragi tovarăși, astăzi,
Un pahar cu vin
Pentru soții tineri
Bucuros închin.

Că plăcinta-i caldă,
Tulburelu-i bun,
Merită pe cinste
Zeci de plecăciuni.

Și aveți de unde:
Colectiva-n dar
V-a adus în toamnă
Roade în hambar.

Tot mai buni se-arată
Anii care vin,
Munca ușurată,
Spornice mașini.

Și mai largi pămînturi
Pentru-nsămînțări.

Spicele bogate
Legănate-n zări.

Îi urez s-ajungă,
Dragii mei nuntași,
Își vor coace rodul
Noile grădini.

O s-aveți, desigur,
Mindru rod și voi.
Chipeș flăcăiandru
Harnic și vioi.

Îi urez s-ajungă,
Dragii mei nuntași,
Pe poteca vieții
Ca și voi fruntași.

Pentru vis și faptă
Un pahar cu vin.
Pentru nunta voastră
Astăzi eu închin.

Gheorghe Bălan

100.000 kg. varză la hectar

Efrosinia Rusova este o vestită cultivatoare de varză din regiunea Leningrad.

Cu prilejul unei vizite care am făcut-o de curînd la Expoziția Agricolă Uni-onală, am auzit-o pe Efrosinia Rusova, în fața standului colhozului „Drumul lui Lenin” din regiunea Leningrad, împărtășindu-și experiența unui mare grup de vizitatori.

— Mai înainte de toate — a spus Rusova — noi cultivăm răsadurile de varză în ghivece nutritive. În anul acesta sistemul de rădăcini nu se vatămă și răsadurile se prind repede și totodată se pot răsădi mai devreme, ele putînd să reziste înghețurilor de primăvară.

O mare atenție dă brigada noastră pregătirii solului. Anul trecut, cultura

de varză a fost sădită pe un teren cultivat mai înainte cu ierburii perene. De îndată ce s-a cosit iarba, pămîntul a fost lucrat cu discuitoarele. Apoi s-a făcut arătura de toamnă cu plugul cu antetrușiță tras de tractor. Peste iarnă s-au adus pe cîmp pentru fiecare hectar cîte 20—25 tone de bălegar și cîte 12 tone de alte îngrășăminte. Pentru a se păstra umezeala în sol, la începutul primăverii, cîmpul a fost boronit de-a lungul și de-a curmezișul. Apoi s-au împărșiat pe fiecare hectar cîte 250 kg. superfosfat și cîte 200 kg. clorură de potasiu. După aceea s-a împărșiat pe cîmp bălegarul adus dinainte și numaidecît s-a arat la adîncimea de 16—18 cm. Cîmpul arat a fost din nou lucrat cu cul-

tivatele și boronit.

Noi aplicăm metoda de sădire a verzei în cuiburi așezate în pătrat, oare dă posibilitatea să se mecanizeze toate lucrările de întreținere a semănturilor de varză.

La cinci zile după sădirea răsadurilor, brigada controlează dacă acestea s-au prins. Apoi, de îndată ce apar buruienile, se face o afinare între rînduri de-a lungul și de-a curmezișul.

Urmează prima îngrășare suplimentară pe care o facem la zece zile după sădirea răsadurilor, de îndată ce plantele s-au prins și au început să crească. Executăm apoi cea de a doua afinare între rînduri. După două săptămîni de la prima îngrășare suplimentară se mai face una, urmată de afinarea între rînduri. La a treia îngrășare suplimentară îngrășămintele se împărșie la mijloc, între rînduri. Intre timp varza a ajuns să se dezvolte bine. La cele trei îngrășări suplimentare noi folosim pentru fiecare hectar de varză cîte 200 kg. azotat de amoniu și superfosfat și cîte 150 kg. clorură de potasiu. Ca să nu apară dăunători, răsadurile sînt stropite încă în răsadnițe de trei ori cu hexacloran.

— Și ce recoltă de varză o să obțineți în anul acesta? am întreat-o noi pe Rusova.

— În sectorul brigăzii noastre se cultivă varză tîrzie. Noi n-am terminat încă de strîns recolta. Cred că ne vom îndeplini cu cinste angajamentul de a obține la fiecare hectar cîte 100.000 kg.

A. DIMOV

Construcții de locuințe în satele sovietice

În satele sovietice, construcția de locuințe a luat o mare dezvoltare. Institutul de cercetări științifice pentru arhitectura caselor și clădirilor de la sate al Academiei de Arhitectură a U.R.S.S. a elaborat cinci noi proiecte-tip de case pentru colhozuri, sovhozuri și stațiuni de

mașini și tractoare. Fiecare casă va avea 1-2 apartamente. Totodată proiectele prevăd construirea pe loturile de pe lângă case a unor acareturi, plantarea de livezi și de grădini de zarzavat. Au fost elaborate, de asemenea, proiecte ale unor străzi și ale unor întregi așezări sătești cu astfel de case.

Tipuri noi de pluguri

Uzina de mașini agricole din Odesa a început să fabrice, anul acesta, opt tipuri noi de unelte de mare randament pentru lucrarea pămîntului.

Printre acestea sînt plugurile reversibile cu cîte cinci brăzdare pentru arătura cu tractoare electrice, pluguri pentru desfelenirea pămînturilor virgine și înfelenite, pluguri speciale cu șase brăzdare pentru ara-

tul pămîntului fără răsturnarea brazdei, după sistemul cunoscutului colhoznic — om de știință — Terenti Malțev.

Mașinile și uneltele agricole fabricate de această uzină lucrează pe ogoarele multor regiuni din țară. În anii de după război, aici a fost pusă la punct fabricarea a 44 tipuri de mașini și unelte agricole de construcție nouă.

Combina autopropulsată „S.K.-8”

Pe ogoarele Kubanului și Siberiei se încearcă cu succes noua combină autopropulsată „S. K.-8”. Această mașină de mare randament cuprinde, la secerat, o fișie largă de 8 metri —

de două ori mai mare decît combinele „S-4” fabricate în prezent. Potrivit calculelor făcute de constructori, noua mașină urmează să recolteze pînă la 3 ha pe oră (la o recoltă de 3000 kg la ha).

Uzine hidroelectrice în munți

În raionul de munte Ahalți, din R.S.S. Gruzină, a fost pusă în funcțiune, de curînd, o uzină hidroelectrică situată la o înălțime de peste 2.000 metri deasupra nivelului mării. Punerea ei în funcțiune va permite să se electrifice lucrările cu volum mare de

muncă din cinci colhozuri din raioanele Ahalți și Borjomi.

Peste puțin timp va fi dată în folosință încă o nouă uzină hidroelectrică, a șasea la număr, construită în anii din urmă în munții din raionul Ahalți.

După o vizită făcută la Moscova, președintele colhozului „Viață nouă” din raionul Holmogorski, regiunea Arhanghelsk, Andrei Petrovici Vașukov, vorbește la microfonul stației de radioamplificare a colhozului, despre experiența altor colhozuri.

Cartea — prietena mecanizatorilor

— Vin cărți!
— Vin cărți de la Moscova!

— O să avem și noi o bibliotecă!

— Cu o carte bună îți și munca mai cu spor!

Așa puteau fi auziți vorbind, nu de mult, mecanizatorii de la S.M.T. Algabas, care au primit cu nespuse bucurie vestea că se aduc la stațiune colete cu cărți...

Raionul Rızaveski din regiunea Kokcetava este unul din raioanele fruntașe ale Kazahstanului de nord. În anul 1955, suprafața însămintată a acestui raion va cuprinde șase sute de mii hectare, dintre care 450.000 hectare prin valorificarea pămînturilor virgine și înfelenite.

În acest raion sînt 12 sovhozuri cerealiere noi și 4 stațiuni de mașini și tractoare, care deservește 24 colhozuri. Printre aceste S.M.T.-uri se află și S.M.T. Algabas, care a luat ființă în acest an.

Colectivul S.M.T.-ului Algabas este alcătuit, în cea mai mare parte, din oameni veniți pe pămînturile înfelenite din diferite regiuni ale țării și statornici ai aici de curînd. El a îndeplinit printre primii în raion și în regiune planul de valorificare a pămînturilor virgine și înfelenite, de strîngere a noii recolte de pe aceste pămînturi, planul arătătorilor de toamnă, cum și alte lucrări.

Mecanizatorii de la S.M.T. Algabas, muncitori harnici și iscușiți, sînt în același timp buni prieteni cu cartea, lată de ce au întîmpinat ei cu atita bucurie vestea că le vin cărți.

...Și cărțile au sosit: 64 colete cu cărți. Activiștii C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria siderurgică din Moscova au trimis aproape 1.300 volume de cărți politice, literare și agricole. Comitetul

regional al Sindicatului din Kokcetava a trimis și el S.M.T.-ului zece de cărți literare ale clasicilor literaturii ruse și străine, cărți pentru copii și lucrări cu caracter agricol.

În timpul muncilor de cîmp s-au organizat, pe lângă S.M.T., pentru a deservi taberele brigăzilor, 7 biblioteci volante. În scurtă vreme, aproape toți mecanizatorii au devenit cititori ai bibliotecii S.M.T.-ului.

Unii mecanizatori s-au apucat să citească cărțile din bibliotecă în mod sistematic. Lăcătușul Nikolai Sergheev a și citit toate romanele lui Turgheniev. Acum termină lectura principalelor opere ale lui Gorki, iar apoi îl va citi pe Tolstoi.

Planul general al S.M.T.-ului prevede construirea, în anul viitor, a unui club cu o bibliotecă și o sală de lectură.

În nici o țară din lume, munca culturală printre țărani nu cunoaște o asemenea dezvoltare ca în Uniunea Sovietică. Cluburile sătești sînt centre puternice de răspîndire a celor mai înaintate cunoștințe despre lume și viață. În fotografie: clubul colhozului „Steaua Roșie” din raionul Plastunovski, ținutul Krasnodar.

O INALTA PREȚUIRE

An de an, un mare număr de slujitori ai științei și culturii noastre văd cum la capătul unor strădanii roditoare primesc din partea statului nostru democrat-popular înalta distincție a Premiului de Stat.

Printre laureații Premiului de Stat pe anul 1953 găsim oameni de știință cunoscuți alături de simpli muncitori, scriitori și artiști cu timpurile de mult încăruntite, alături de tineri care au părăsit de curând băncile școlii. Intre laureații Premiului de Stat se află mulți reprezentanți ai minorităților naționale, dovadă vie a înfrățirii poporului român cu minoritățile naționale. Pe toți deopotrivă îi unește dragostea

pentru poporul din care fac parte, dorința de a contribui cât mai mult la înfăptuirea politicii partidului.

Strădaniile pe care le depun oamenii noștri de știință sint urmărite cu mult interes de masele largi populare din țara noastră, fiindcă ele știu că aceste strădanii nu au alt scop decât de a le face viața mai ușoară, tot mai lipsită de griji. Lucrări ca ale academicianului E. I. Nyărădy care a contribuit atât de mult la cunoașterea florei patriei noastre sau ca acelea ale inginerului C. Zahariade, care fac posibilă combaterea buruienilor, sint prețuite de milioane de oameni.

Fiecare din noi am ur-

mărit pe lista laureaților Premiului de Stat, numele aceluia a cărui carte ne-a înfrânt mai mult sufletul, a cărui vers sau melodie ne-a prilejuit clipe deosebit de plăcute. Nume ca ale lui Geo Bogza și Cicerone Theodorescu, H. Mălineanu sau Corneliu Baba au făcut de mult înconjurul țării odată cu inspiratele lor lucrări.

Pentru cultura și știința noastră acordarea Premiilor de Stat este un prilej de a arunca o privire îndărăt asupra succeselor obținute, dar totodată un îndemn de a porni cu și mai multă îndrăzneală înainte, spre cucerirea de noi fortărețe ale științei, tehnicii și culturii.

Trimișii popoarelor se întâlnesc la Stockholm

În aceste zile de sfârșit de toamnă gospodarul harnic fie că este de prin părțile Maramureșului sau de undeva din Normandia (Franța), odată cu pregătirile pentru iarnă, chibzuieste cu luare aminte și este mult frământat de aceeași problemă: pacea lumii.

Iată de ce este firesc interesul cu care zeci de milioane de oameni așteaptă deschiderea Sesiunii Consiliului Mondial al Păcii care va avea loc la Stockholm, începând de la 18 noiembrie. La această sesiune vor participa aproape 400 de personalități de cele mai diferite convingeri politice, sociale și religioase, pe care le unește însă dorința de a stăvili calea unui al treilea război.

Reprezentanți ai maselor largi populare din 60 de

țări se vor întâlni la Stockholm. Ei vor discuta cele mai spinoase probleme internaționale de a căror rezolvare sint interesate toate popoarele lumii. Problema germană și cea a securității europene — probleme atât de strins legate una de cealaltă — vor fi pe larg discutate în această sesiune a Consiliului Mondial al Păcii.

Pericolul tot mai mare al reînvierii militarismului german le arată oamenilor simpli din țările Europei că dacă vor îngădui renașterea acestui monstru, ororile trecutului pot deveni și mai groaznice în viitor. De aceea trebuie depuse toate străduințele pentru ca să se ajungă la o Europă unită, în stare să asigure pacea locuitorilor ei. Și posibilitatea înțelegerii

există din plin, fapt dovedit la ultimele conferințe internaționale de la Berlin și Geneva. De asemeni se vor discuta și alte probleme cum ar fi problemele dezarmării și armei atomice, a căror rezolvare o cer cu hotărâre popoarele.

Milioane de oameni vor urmări în aceste zile cu un deosebit interes veștile care vor veni despre discuțiile care vor avea loc la Stockholm. În același timp oamenii simpli din toată lumea și împreună cu ei oamenii muncii din țara noastră doresc ca lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii să dea roade cât mai bogate, care să constituie încă o cărămidă la mărețul edificiu al înțelegerii între popoare, la pacea lumii.

Pământul Italiei, țaranilor italieni!

Felul în care prețuește guvernul italian milioanele de țărani, reiese cu deosebită limpezime din următoarele cifre: un țaran italian stăpânește un pogon de pământ; un moșier italian stăpânește 400 de pogone. Aceasta, cifră medie, pe țară. Moșierul Baracoo din Calabria a cărui moșie numără 44 000 pogone, turbă de mine dacă un țaran din aceeași provincie, care are șase copii și mai puțin de un șer de pogon de pământ „îndrăznește” să ceară încă o fișie de ogor pentru a-și cârpi sărăcia. Iată de ce țararii italieni au fost împinși de viață să ceară drepturi mai omenești.

În valea Padului, în Ferrara, în Rovigo și în alte provincii, grevele proletariatului agricol sprijinite puternic de țararii cu gospodării mici și mijlocii n-au putut fi înfricoșate nici de zecile de mii de poliști, nici de trupele militare care au fost trimise în sare pentru a frînga eroismul truditorilor de pe ogoare. Nici ciocana vopsită — prezentată drept privighetoare — n-a putut să nșele ochiul argatului, al dijmășului sau al țaranului mijlociș italian. Propaganda anticomunistă vinturată de moșierii italieni și sprijinită de guvern, n-a găsit clienți decât în rîndul marilor proprietari de pământ, grupați în asociația al cărei președinte a lucrat mină-n mină cu cel ce a socotit că Abisinia trebuie guvernată de dictatura sa, — Mussolini. Numai că proletarii agricoli italieni care jinduiesc după o bucată de piine, dijmășii care vor ca hărnicia lor să nu fie furată de marii moșieri, țararii mijlocași care nu

pot îndura impozitele deosebit de mari au socotit de bună dreptate, că pronunțându-se împotriva mării un singur scop: slăbirea luptei pentru adevărata reformă agrară și renunțarea la drepturile pe care le cereau cei ce asudă și cei ce șomează pe ogoarele Italiei. Și tocmai pentru aceasta lupta a fost continuată. Trebuie arătat că în condițiile politice ale Italiei această luptă a fost încununată de o victorie însemnată. Sub presiunea mișcărilor populare, guvernul italian și marii moșieri vrînd-nevrînd, au trebuit să înghită în sec și să acorde unele drepturi cerute de masele muncitoare din satele Italiei. Muncitorii agricoli bunăoară, au obținut de la moșieri înlesniri care se ridică aproape la 12 milioane lire anual. Dîjmășii cer ca partea ce li se cuvine de pe pământul lucrat în dijmă să fie 53 la sută din întreaga producție, așa cum de altfel este prevăzut în lege. Țararii italieni continuă lupta pentru a-și asigura deplina stăpînire asupra pământului dat prin improprietare.

Poporul Italiei cere ca pământul Italiei să aparțină țaranilor ei.

Țararii au îndreptățita nădejde a sosirii unei vremi, nu prea îndepărtate, cînd pe plaurile însorite ale minunatei lor patrii, copiii se vor hrăni din plin cu pîinea și orezul Italiei.

Atunci, de la Ravenna, din satul italian, de unde a pornit chemarea pentru înfrînerea internațională a tinerilor țarani pentru o viață mai bună vor porni cîntece noi, vestind bucuria vieții pentru care acum singerează țararii italieni.

R. P. Chineză, o mare putere în lume

De cinci ani încoace veștile venite din China, țara celor peste 600 milioane locuitori, anunță mereu alte noi și mari prefaceri. China a încetat de a mai fi moșia stăpînitorilor străini. A pierit China veche a mizeriei și întinericului. A răsarit China nouă — China populară, stat al oamenilor muncii. Descătușat de robie, marele și eroicul popor chinez, condus de încercatul partid Comunist Chinez, a pășit la înfăptuirea marelui.

Sint numai doi ani de cînd economia R. P. Chineze a intrat în făgașul primului plan cincinal și rezultatele n-au întirziat să se arate. La sfîrșitul anului acesta, întreaga producție globală a industriei și agriculturii Chinei va fi de 2,2 ori mai mare decît producția anului 1949. Producția globală a industriei moderne, luată singură, va crește cu 4,2 ori. În cursul acestui prim plan cincinal vor fi construite și reconstruite în jurul a 600 de obiective industriale mari. Dintre acestea, 141 centre industriale se construiesc cu ajutorul U.R.S.S. Multe din aceste obiective indus-

triale au și intrat în funcțiune.

Reforma agrară înfăptuită de Guvernul central popular a rupt cătușele robiei care înlănțuiau satele chinezești. 300 milioane de țarani au fost improprietariți. Sub conducerea clasei muncitoare, țararii chinezi au pășit la înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii pe baza cooperativizării.

Satul Luțiziman se află așezat în China de nord. Prefacerile petrecute în acest sat oglindesc în mic, marile transformări săvîrșite în cîțiva ani de putere populară în viața țaranilor chinezi. Unul din locuitorii satului, bătrînul Pi, de 65 de ani, povestește că pînă la vîrsta de 60 ani (decî pe vremea cîrmuirii gomin-daniste), nu văzuse nicîodată cinematograful, teatrul sau să ia parte la vreo manifestare culturală. În sat se numărau 550 neștiutori de carte. La școala puteau să intre numai copiii moșierilor și ai chiaburilor. Cele mai multe familii țărănești nici de anul nou

nu-și puteau îngădui să se ospăteze cu cîțiva colțunași.

Cum se prezintă astăzi situația în același sat? Țararii au pământ pe care pot să-l lucreze în condiții din ce în ce mai bune. Recolta medie de bumbac a crescut cu 50 la sută față de recolta dinainte. 60 la sută din gospodăriile țărănești s-au încadrat în grupuri de într-ajutorare în muncă sau în cooperativa agricolă de producție. Jumătate din numărul analfabeților au învățat să citească și să scrie. Datorită sprijinului acordat de stat, 80 de gospodării de țarani săraci, din numărul de 250 cite se aflau în sat, s-au ridicat în rîndul gospodăriilor de țarani mijlocași. Căminul cultural, biblioteca sint acum des vizitate de locuitorii satului. În mințile oamenilor se înrădăcinează adînc cuceririle științei.

China este azi o mare putere fără de care nu se pot rezolva problemele Asiei de răsărit și din întreaga lume. Numai unele

cercuri imperialiste războinice, îndeosebi americane, încearcă să nesocotească această mare putere lipsind-o la O.N.U. de drepturile sale îndreptățite de mare putere. Imperialiștii fierb de minie văzînd că nu mai pot înrobi neștingheriți popoarele Asiei. Dar mersul evenimentelor dovedește că cercurile americane războinice nu-și mai pot face pentru multă vreme jocul lor nechib-

zuit. Popoarele Asiei și lumii cer restabilirea cît mai grabnică și deplină a drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U.

Marea putere din Asia și lume, China populară, este un factor de nădejde în puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului. Marea prietenie care leagă Uniunea Sovietică și R. P. Chineze bucură și întărește încrederea popoarelor în victoria forțelor de neînvinge ale păcii.

Pentru o Europă unită, pentru pacea lumii

Este greu să găsești pe întinsul bătrânului nostru continent european un singur popor care să nu fi cunoscut pe pielea lui ce înseamnă militarismul german. Amara experiență a popoarelor Europei ne arată că nu s-a întâmplat vreodată în istorie ca înarmarea Germaniei să nu ducă la dezlănțuirea războiului. Și pentru a ne da seama și mai bine ce înseamnă o Germanie militaristă, în mijlocul Europei, să ne gândim la trecutul nu prea îndepărtat al țării noastre. Nu trebuie să ai mai mult de 50 de ani ca să-ți amintești că și poporul nostru a trebuit să îndure de două ori cizma militarismului german. Și iată că din nou în văzul și îngrijorarea întregii lumi, cercurile războinice apusene pregătesc reînvierea militarismului german, la numai zece ani după ce popoarele au sperat că au pus lespede de mormint peste fiorosul fascism german.

Ducând neîncetat aceeași neabătută politică pentru întărirea păcii, la 13 noiembrie guvernul Uniunii Sovietice a luat o nouă și deosebit de importantă inițiativă. Guvernul sovietic s-a adresat guvernelor țărilor europene și Statelor Unite ale Americii printr-o notă în care propune convocarea la 29 noiembrie, anul acesta, la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă. La această conferință, unde este invitată și țara noastră, urmează să se discute problema creerii unui sistem de securitate colectivă în Europa. Recunoscând răspunderea deosebită care revine statelor, membri permanenți ai Consiliului de Securitate al O.N.U., pentru menținerea păcii și securității internaționale, guvernul sovietic consideră că este de dorit ca Republica Populară Chineză să trimită un observator la această conferință.

Propunerea sovietică urmărește ca prin discuții la care să participe toate statele Europei, oricare ar fi oriundea lor socială și de stat, să se ajungă la crearea unui astfel de sistem care să aibă drept temelie principiul respectării intereselor firești ale tuturor popoarelor mari și mici. Un astfel de sistem ar înlesni rezolvarea pe cale pașnică și democratică a problemei germane.

Discutarea acestor probleme nu poate suferi nici o amânare. Acordurile încheiate la Londra și Paris nu înseamnă altceva decât refacerea armatei hitleriste și sînt tot atît de periculoase pentru pacea și securitatea Europei cum a fost și răposata „comunitate defensivă europeană”. Este limpede că aplicarea acordurilor de la Londra și Paris ar înrăutăți în mare măsură întreaga situație din Europa și vor îngreui rezolvarea problemei germane. Dar campionii remilitarizării Germaniei apusene au și fixat în unele țări europene discutarea ratificării acordurilor de la Londra și Paris în luna decembrie. În Germania apuseană s-a și trecut la punerea pe picioare a unei armate de 500.000 de oameni. Acestei armate i s-au dat mari unități de tancuri și aviație. Acordurile de la Londra dau posibilitate noilor hitleri de la Bonn de a produce arme atomice sub firma unor nevinovate „cercetări științifice”.

Deînțeles că această armată este considerată deabia punctul de plecare pentru dezvoltarea unor forțe armate și mai numeroase. Iată de ce toate guvernele Europei și nu numai guvernele marilor puteri trebuie să știe că apasă acum pe umerii lor o grea răspundere. Ele sînt chemate să-și spună cuvîntul în cea mai grea problemă a zilelor noastre, problema de care depinde nu numai soarta unuia sau altuia din popoarele Europei, ci a tuturor popoarelor continentului nostru!

Nota guvernului sovietic atrage serios atenția asupra gravității pericolului care-l reprezintă pentru orice om din orice colț al Europei refacerea Wehrmachtului hitlerist. Acest pericol și totodată răspunderea guvernelor este cu alți mai mare cu cît mai înverșunate sînt încercările cercurilor războinice din apusul Europei să înjghebe o nouă coaliție războinică în Europa care să se folosească în scopuri agresive de armata germană refăcută. Invățămintele istoriei arată că ori de cîte ori au existat în Europa grupări de state opuse unele altora, sîrșitul a fost războiul. Faptul acesta nu fost siliți să-l vadă și oameni politici și

ziare burgheze din chiar țările apusene. Totodată ei sînt nevoiți să recunoască că politica sovietică în problema securității europene este o cale care trebuie urmată. Iată ce scrie ziarul francez burghez „Journale du Dimanche” atunci cînd comentează nota sovietică: „Prin urmare, Moscova pune problema direct: ratificarea acestor acorduri (de la Londra și Paris — n.r.) ar complica în mare măsură întreaga situație din Europa... U.R.S.S. nu are în vedere numai chestiunea unificării Germaniei, ci pune problema pe un plan mai larg — securitatea Europei în ansamblu”.

Tocmai limpezimea cu care pune problemele nota guvernului sovietic face viață amară susținătorilor reînarmării Germaniei apusene. Ei încearcă ca întotdeauna, să mintă, spunînd că vor putea duce tratative cu Uniunea Sovietică și după înjgheburile alianței lor războinice. Adică vor să pună Uniunea Sovietică și celelalte țări europene iubitoare de pace în fața faptului împlinit. Așa cum dealtfel au încercat și în preajma celui de al doilea război mondial, cînd au pus pe picioare mașina de război hitleristă. Popoarele Europei nu stau însă nepăsătoare în fața manevrelor provocatoare ale cercurilor războinice apusene. Cu greu s-ar găsi un om simplu care să dea crezare celor scrise de ziarul englez „Observer” că: „Se crede că după ratificarea acordurilor de la Paris, Kremlinul se va împăca cu ele”. Este știut că întotdeauna Uniunea Sovietică a avut o poziție clară, combativă, față de pregătirea unui nou război și nu a încurajat niciodată pe agresori. Astfel s-a întâmplat atunci cînd bogătașii din America și Anglia au pregătit armata hitleristă pentru a dezlănțui cel de al doilea război mondial. Tot astfel se întimplă și în zilele noastre cînd Uniunea Sovietică arată lumii întregi care este calea de urmat pentru a preîntîmpina pericolul reînvierii militarismului german, primejdia unui nou război. Chiar Ollenhauer, șeful partidului social-democrat din Germania apuseană a declarat: „pentru Occident va fi cu neputință să respingă această propunere sovietică”.

În Franța propunerea sovietică a avut un larg răspuns în rîndul a milioane de oameni simpli francezi care văd în această propunere singura cale pentru ca țara lor să nu fie invadată din nou de trupele germane. Iată ce scrie profesorul francez Bernard Lavergne despre faptul că burghezia franceză „nu a încetat să săvîrșească cele mai grave greșeli politice în ultimii 20 de ani. Pe rînd ea și-a pus speranțele în 1938 în Hitler, în 1940 — în Petain, iar în prezent — în Adenauer”. Și viața o dovedit că militarismul german nu s-a pregătit niciodată de florile mărilor. De aceea nota guvernului sovietic a fost primită pretutindeni cu aceeași căldură de către toți acei care-și iubesc țările lor și doresc să trăiască liberi.

Printre țările cărora li s-a adresat guvernul sovietic se numără și țara noastră. Guvernul Republicii Populare Romîne a răspuns la nota guvernului U.R.S.S. privitoare la convocarea unei Conferințe europene. În răspunsul guvernului nostru se spune: „În cursul ultimelor patru decenii România a suferit de două ori consecințele dezastruoase ale formării de blocuri agresive în Europa și a politicii de cîmpire a militarismului german”. Iată de ce guvernul țării noastre arată în răspunsul său că este în totul de acord cu nota guvernului U.R.S.S. pentru convocarea unei conferințe la care să participe toate statele europene, fără deosebire de regimul lor social și de stat.

Poporul român, ca dealtfel toate popoarele lumii, nu va admite niciodată refacerea militarismului german. Lupta poporului german pentru democratizarea patriei sale, împotriva militaristilor germani, este privită cu simpatie de oamenii muncii din țara noastră. Popoarele lumii își vor înzeci eforturile pentru ca alături de Uniunea Sovietică să poată impune crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, unificarea pașnică și democratică a Germaniei și deci asigurarea păcii în Europa și în întreaga lume.

Impotriva reînvierii militarismului german!

■ În numeroase orașe și sate din regiunea Halle au avut loc săptămîna aceasta mari mitinguri de protest împotriva acordurilor de la Paris. La minele de cărbuni din Mueheln, cele mai mari din R.D. Germană, un număr de 4.500 de mineri au adoptat o rezoluție pe care o vor adresa Bundestagului, în care cer deputaților în Bundestag să sprijine toate măsurile menite să contribuie la convocarea conferinței celor patru mari puteri în legătură cu problema germană. Muncitorii mineri subliniază în rezoluția lor că majoritatea poporului german sprijină propunerile făcute de Uniunea Sovietică în această direcție.

Un număr de 6.000 de muncitori de la uzinele chimice „Buna” au adresat un apel deputaților din Bundestag cerîndu-le să respingă acordurile de la Paris și subliniind că ei nu doresc ca fabricile în care muncesc să fie distruse într-un nou război. În rezoluția adoptată ei declară că „oricine își va da votul în favoarea planurilor de război ale lui Adenauer este un trădător al poporului german”.

În orașul Halle, 70.000 de cetățeni aparținînd tuturor păturilor sociale au demonstrat împotriva înfăptuirii planurilor lui Adenauer.

■ Un grup de clerici ai bisericii din Germania occidentală au adresat un apel urgent tuturor membrilor consiliului bisericii evanghelice din Germania și doctorului Heinemann, președintele sinodului evanghelic, cerîndu-le să nu rămînă nepăsători în fața pregătirilor ce se desfășoară în Germania occidentală, pregătiri care au drept scop subminarea păcii în lume și distrugerea poporului german. Apelul cheamă pe toți slujitorii bisericii să sprijine următoarele cereri: puterile ocupante să înceapă tratative pentru unificarea pașnică a Germaniei, în vederea slăbirii încordării internaționale; guvernul Republicii federale să înceapă tratative cu guvernul R.D. Germane și, în sîrșit, consiliul bisericii evanghelice să dea publicității o declarație în care să asigure în mod categoric că apără și va ocroti pe toți cei care refuză să presteze serviciul militar.

Pastorul și episcopii bisericii din Hitzkirchen (Hessen) au chemat toate bisericile creștine din Germania să lupte pentru unificarea Germaniei.

Manifeste cu acest apel au fost difuzate în întreaga Germanie occidentală.

■ Paul Boncour, fost președinte al Consiliului de Miniștri al Franței, a făcut săptămînalului „Tribune des Nations” o declarație cu privire la atitudinea sa față de acordurile de la Londra și Paris.

Sînt adversar al acordurilor de la Londra și Paris, a spus Paul Boncour, la fel cum am fost adversar al comunității defensive europene, deoarece aceasta presupunea înarmarea Germaniei și era doar un paravan pentru această înarmare.

Lucrările celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

In Comitetul Politic Special

Comitetul Politic Special al Adunării Generale a terminat examinarea problemei admiterii de noi membri în Organizația Națiunilor Unite.

Delegațiile Indiei și Indoneziei au prezentat un proiect de rezoluție care propune ca toate proiectele de rezoluție și amendamentele la ele, prezentate Comitetului Politic Special în cadrul actuală sesiuni în problema admiterii de noi membri în O.N.U., să fie predate Consiliului de Securitate.

Delegațiile S.U.A., Angliei, Franței și Australiei, ridicînd obiecțiuni împotriva proiectului de rezoluție al Indiei și Indoneziei, au încercat din nou să impună Comitetului hotărîrea de a vota proiectele de rezoluție care propun admiterea în O.N.U. doar a statelor care sînt pe placul Statelor Unite și Angliei. Comitetul a adoptat însă cu o majoritate de voturi hotărîrea de a se acorda prioritate la vot proiectului de rezoluție al Indiei și Indoneziei. În favoarea acestui proiect de rezoluție au votat 25 de delegații, inclusiv U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă. Impotriva proiectului au votat 24 de delegații, inclusiv S.U.A., Anglia, Franța, Australia și altele.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Repartiție... repartizată

Cînd se gîndește la iarna care bate la ușa, directorului căminului cultural din Scheia, regiunea Suceava, îi vin... căldurile. Și cum să nu-i vină, dacă nu i-au venit încă lemnele pentru cămin? Are omul de astăvară repartiție, iar ea nu-l... încălzește de loc, fiindcă tovarășul Emilian Vatamaniuc, președintele sfatului popular comunal, a repartizat-o secretarului spre rezolvare. Secretarul, la rîndul lui, a repartizat-o lui badea Berar, un țaran din comună. Aici a... înlemnit repartiția pentru ea, badea Berar, care trebuia să aducă lemnele din pădure, stă... de lemn Tănase. Iar sala căminului cultural stă și ea... rece. Cum se vede treaba, celor de la sfat nu le arde de... lemnele căminului.

Strigături

De vrei să treci peste rîu
Ridică-ți ițarii-n briu,
Că din podul de-altădată
Doar o scîndură mai lată
Stă de maluri spînzurată.

Uite-l neică cum se miră
Că butucii se răriră.
Uită că n-a vrut să puie
Toamna viță unde nu e.

Telegrame

• Albinițo dragă, înțeață pe colectorul Călin din comuna Pitaru, raionul Răcari Stop Colectările merg prost Stop In schimb curge țuică pe gîtul lui ca apa pe Dîmbovița Stop Pericol de înec Stop Comunicați de urgență și raionului C.S.C. Stop.
Semnează corespondent M. Dumitrescu

• Albinițo, în satul Valea Popii pod dărîmat Stop Trecerea oprită Stop Anunțați grabnic sfatul popular raionul Muscel Stop Dacă vine prin sat să nu cadă sub... Stop.
Semnează corespondent Constantinescu S.

Boala... doctorului

Doctorul Octav Alexe din satul Mironcasa, regiunea Iași, e specialist în operații. Operează oamenii de... bucate. Cînd intră cețășeanul în cabinetul lui pentru consultații, întii e consultat la... plocon și pe urmă la corp. La plecarea, doctorul îi spune:

— Data viitoare vreau să te văd mai gras.

— La corp? întrebă omul.

— Nu, la... plocon, răspunde Alexe.

Și pentru că prea îi plac plocoanele, n-ar strica de loc să-i vină plocon... cineva de la secția sanitară raională să-i dea doctorului un leac pentru... boala lui. Ar fi lucrul cel mai... sănătos...

Epigramă

Țaranii muncitori din comuna Ianca, raionul Corabia, în loc să folosească gunoiul de grajd pentru îngrășarea ogoarelor, îl aruncă în rîpi.

Bine-ar face dumnealor
De-ar zvrili, cu-același zor,
Pe ogoare întreg gunoiul
Iar în rîpi... obiceiul.

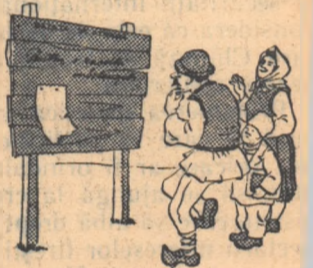
Din gazetele de perete sîtești

Din gazeta de perete a comunei Banca, regiunea Birlad.

Cu Năică-al lu' Grăm...
O poveste se repetă:
Dînsul hodinește-n pat
Numele-i zace-n gazetă.

Cezar Sterică
corespondent

Gazeta de perete din fața statului popular comunal Băuțaru de Sus — Caransebeș, intitulată: „Pentru o recoltă imbelșugată” stă fără articole.

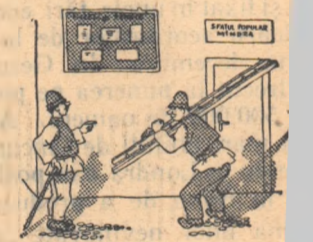

— De ce-i în halul acesta gazeta noastră?

— Nu vezi că... recolta slabă?

După o corespondență trimisă de tovarășul Leon Bohal

Gazeta de perete a sfatului popular comunal Mîdra, regiunea Stalin, este astfel așezată ca să nu poată citi nimeni.

— Ce faci, nene?!
— Poate așa voi reuși să citesc gazeta.

Scrisorile lui Ilie Poșnaru

(26)

Eu nu-s bănățean, dar umblind prin satele Banatului am învățat un cîntec bănățean, tare frumos:

„Cătălină, Cătălină,
Ce faci la bărbat de cină?
Varză dulce din grădină
Și cu clisă d-a bătrînă”.

Dar cînd am ajuns în comuna Hitiaș de lângă Lugoj, uica Constantin Popescu, dascălul școlii, mi-a făcut o cîntare tristă, care mi-a amărît inima:

„Iarna-i ici, vara-i departe
Și de lemne nu am parte...”

Bine frățioare, zic eu, te plîngi de lemne și pădurea lângă dumneata, la o zvrilitură de praștie.

Da' el:
— Păi asta-i nenorocirea.
— Că-i pădurea aproape? îl descos eu.
— Dacă nu mă ascuți, nene Ilie, n-ai să mă pricepi.

Și, iacă așa am fost sililit să mă las păgubaș de învățarea altor cîntece bănățene și să ascult necazul lui uica Constantin. Da', să vă povestească el. Îi dau cuvîntul:

— Primesc o fidulă de la secția raională de învățămînt. Și scria pe fidulă: „Du-te urgent la ocolul silvic Timișoara și ridică lemnele pentru școală!” M-am dus. Șeful ocolului mi-a glăsuț: „Ești la doi pași de mine, dar nu ești în raionul meu. Am lemne dar nu pentru dumneata, Iartă-mă, dar nu pot să-mi fac autocritica dacă nu vei avea lemne”. Atunci m-am suit pe tren și m-am dus la Timișoara, la regiune, la cei mari peste păduri. Mi-au dat și ei o fidulă la mină către șeful ocolului silvic. Bucuros, m-am dus la șef și i-am glăsuț: „Uite semnătura șefului de la regiune! mi-a dat lemne”. Da', șeful de la ocolul raional se uită la fidulă, strîmbă din nas,

după care a glăsuț: „Eu sint șef! Dumneata nu știi?” „Nu-i bai, i-am zis eu, să fii sănătos, numai să-mi dai lemne”. Și ce-i drept, îi drept; mi-a dat șeful ocolului o fidulă către brigada silvică, scriind: „Să se elibereze școlii din Hitiaș lemne sub 7 cm. grosime, uscături, dacă sint!” Hai la brigada silvică cu fidula. O citește bigadierul, o întoarce pe dos și scrie: „Nu avem uscături în pădure”.

Asta-l, nene Ilie, povestea mea cea adevărată.

Eh, drăcia dracului, mi-am zis eu: de cînd mă știu, de la tata, de la moșu' am auzit că nu-i pădure pe lume fără uscături. Da', poți să știi? Poate că în Banat să fie una, nu zic ba. Ei, n-or fi uscături în pădurea asta din Banat, dar la ocolul silvic al raionului Timișoara, pun rămășag că sint. Oare nu s-o găsi cineva să le strîngă? Și dacă s-o găsi, rogu-l a-nu da și mie de știre.

Bun e vinul

Bun e vinul ghlurghiului
Că-l cunosc de cînd mă știu
Și la haz și la necaz
Niciodată nu sint treaz.

Fie zori sau fie seară
Mă legăn pe ulicioară
Căci cu vinul cel virtos
Cînd mă lupt mă pune jos.

Bun e vinul, mult îmi place,
Dar Măria nu-mi dă pace.
Că de cînd nu mai gust apă
Am uitat de plug și sapă.

Am lăsat ca un milog,
Pentru vin cușma zalog
Iar Măria supărată
M-a lăsat cu casa baltă

Și nu știu, zău, ce m-oi face
Că nu-i piinea cine-o coace.
Vinișor de razachie
Mi-ai lăsat casa pustie...

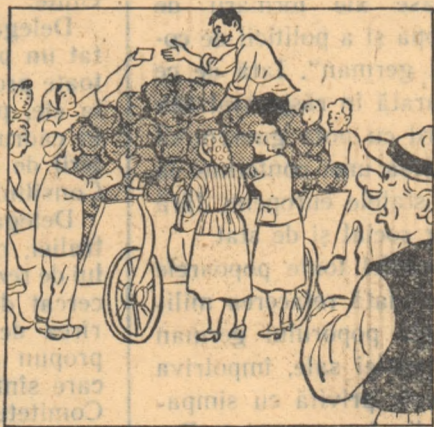
Vină dragă nevestică,
Dă-mi mina și mă ridică,
Voi jura, dragă Mărie,
Să riă las de meserie.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (26)

(Desen de F. Calafeteanu)

Țăranul muncitor:
— Luînd avans, m-ajută statul;
O să-mi țin și eu contractul.

Moș Ardei:
— Păi să nu intri-n răcori
C-o vinde de două ori?!...

Țăranul muncitor:
— Heil Ce faci? I-ai alungat!
Moș Ardei:
— Păi ce, ai varză de dat?

Moș Ardei:
— Pentru varza asta toată
Ai mai luat banii odată!